

занность състои въ приготвянето му за война.

Послѣдното трѣбва да бѣде очевидно.

Ние се надѣваме, Г-не Министре, че Вие ще ни простите тѣзи бѣлѣжки, които длъжността, съ която сме натоварени, ни кара да Ви прѣдставимъ, и мислимъ, че лесно ще добиете съгласието на българското общество да отговори на нашитѣ желанія. — Отъ какъ ни извѣстите за този резултатъ, ние не ще имаме вече никаква причина да се отказваме да дѣйствуваме въ смисълъ на Вашето искание и ще побързаеме да го изпълнимъ. —

Ще е потребно тогава да публикуваме въ Мѣждународния бюлетенъ устава на българското общество по французски. Прѣводътъ му, който Вий ни испроводихте, ще ни послужи за тази цѣль, съ запазване на измѣненіята, които Вие ще ни посочите и, ако се съгласите на нѣкои — други поправки въ стила, които намираме за необходимо. — Било би добръ и интересно още да се публикуватъ имената на членоветъ отъ Централното Настоятелство, заради туй много ще ме задължите, ако ми доставите листата на тѣзи имена. —

Най послѣ адреса на българското общество ще трѣбва да посочимъ и на другитѣ общества, за туй смѣя да Ви помоля да ми дадете и него. Той ще бѣде напечатанъ при другитѣ адреси върху конверта на мѣждународния бюлетинъ.

Благоволете, Г-не Министре, да ме извините за неизбежната проточеностъ на това писмо и да приемете и пр. и пр.

За Мѣждународния Комитетъ на Червенія Кръсть.

(подписалъ) Прѣдсѣдатель: **Г. Муание.**

Съгласно съ прѣдложенията на г-на Муание изъ Женева учрѣдителитѣ въ едно събрание свое на 27 Августъ 1885 избраха за редактори на устава г-да Д-ритѣ: Шишманова, Д. Калевича и Брадела, като ги натовариха да внесжтъ на прилични мѣста въ устава двата членове, които прѣ-

поржчва господинъ Муание. Настоящата комисия, като не е могла да дойде до едно окончателно по-мѣжду си съгласие оставила редактиранieto на устава на усмотрение на учрѣдителитѣ.

Сгѣдъ нѣколко пакъ събрания на учредителитѣ, се подписа вече дѣйствующия уставъ и, въ едно послѣдно събрание, на 14 Септемврий 1885 година, по тайно гласоподаване се избраха за членове на настоятелството: Митрополитъ Климентъ, Докторъ А. Шишмановъ, Д. Каранфиловичъ, Докторъ Д. Молловъ, Докторъ П. Минчовичъ, Иосифъ Ковачовъ, Докторъ Калевичъ и Белизаръ Якововъ. (виждъ дѣло № 1).

Настоятелството въ помянатия си съставъ, съ исключение само на Митрополита Климента, който отсъствуваше като делегатъ отъ обикновеното IV Народно Събрание за прѣдъ Всероссийския Императоръ Александра III въ Копенхагенъ съ миссия, да проси Императора да се застъпни за прогласеното съединение съ Источна Румелия, — се събра на учрѣдително свое събрание и съ протоколъ отъ 15 Септемврий 1885 година (виждъ дѣло № 1.) избра за кандидати въ прѣдсѣдатель: Митрополита Климента и Д-ръ Д. Моллова, за подпрѣдсѣдатель — Д-ръ П. Манчовича, за дѣловодител — Д. Каранфиловича, за ковчежникъ — Белизаръ Якова. Съ писмото си отъ 15 Септемврий 1885, отправено до Господина Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, настоятелството прѣпрати устава, допълненъ съ 2-та члена, прѣиоржчвани отъ прѣдсѣдателя на международния комитетъ въ Женева г-на Моание, като пзвѣсти имената на избраното си бюро и помоли г-на Министра да ходатайствува прѣдъ князя, за да приеме подъ покровителството си Дружеството и да утвърди едного отъ двамата кандидати въ прѣдсѣдатель.

Едвамъ що съставено, Българското Дружество отъ Червенія Кръсть се намѣри